

ADVENTISTIČKA MISIJA za mlade i odrasle

2019 • DRUGO TROMESEČJE • JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

www.subotnaskola.org

Sadržaj

Naslovna strana: Gresijeli Moraes Nasimento je imala neobičnog šefa na svom poslu, u gradu Arakaju u Brazilu. Odveo ju je u Adventističku crkvu, a kasnije pitao da mu bude supruga. Pročitajte njenu priču na strani 26.

PERU

4 Građani koji nose Bibliju | 6. april

PARAGVAJ

6 Uplašeni da bi širio vest | 13. april

8 Bez mira u meditaciji | 20. april

URUGVAJ

10 Zašto sam rođena? | 27. april

12 Čeznuti za Bogom | 4. maj

14 Biti vatren za Isusa | 11. maj

ARGENTINA

16 Rođen da bude misionar | 18. maj

18 Usvojiti dva dečaka | 25. maj

BRAZIL

20 Novogodišnja želja | 1. jun

22 Brzi odgovor na dve molitve | 8. jun

24 Od marksiste do adventise | 15. jun

26 Nezaboravna prosidba | 22. jun

28 Program 13. Subote:
Umorni misionari | 29. jun

35 Budući projekti 13. Subote

35 Informacije

36 Mape

 = Priče koje mogu posebno da zanimaju tinejdžere

Vaša darovanja na delu

Pre tri godine, deo darova 13. Subote bio je upotrebljen za izgradnju i puštanje u rad plutajuće crkve (na slici levo volonteri nose zelene majice, a na slici desno krštenici nose kršteničke odore) na reci Amazon u Brazilu. Priču o brodu-crkvi možete pronaći na stranici 28. vašeg časopisa.

Dragi vođo subotne škole,

Ovog tromesečja predstavimo vam Južnoameričku diviziju (JAD), koja pokriva delovanje Hrišćanske adventističke crkve u Argentini, Boliviji, Brazilu, Čileu, Ekvadoru, Foklandskim ostrvima, Paragvaju, Peruu, Urugvaju i susednim ostrvima na Atlantiku i Pacifiku.

U ovoj oblasti iz sveta živi 340 miliona ljudi, od kojih je 2,48 miliona adventističkih hrišćana, što predstavlja odnos od jednog adventiste na svakih 137 stanovnika.

Četiri projekata 13. Subote ovog tromesečja, biće izgradnja »centara uticaja«, mesta koje adventistički hrišćani koriste da stupe u kontakt sa ljudima iz lokalnih sredina. Tri od ta četiri centra, nalaze se u novoizgrađenim crkvenim zgradama. Četvrti centar, ljudima iz lokalne sredine ponudiće časove engleskog jezika, muzike i drugih aktivnosti za decu i tinejdžere, u gradu Kusko u Peruu. Cilj ovog centra jeste osnivanje nove crkve u ovom gradu.

Da bih pripremio materijal za ovaj broj časopisa, intervjuisao sam ljude koji žive u ova četiri grada. U ovom broju časopisa, kao i u dečjem misionom časopisu, biće navedena i iskustva ljudi, koji su bili deo projekta-

ta 13. Subote pre tri godine. Posle slušanja i čitanja njihovih iskustava, uveren sam da ćete mi se pridružiti u izjavi, da Isus zaista dolazi uskoro!

Posebne odlike

Ako želite da učinite svoju subotnu školu zanimljivijom, možete preuzeti Misioni časopis u PDF verziji sa linka: [bit.ly/ adultmission](http://bit.ly/adultmission) i čitati i na [fejs-buku](https://www.facebook.com/missionquarterlies). Posetite i lajkujte našu fejsbuk stranicu ([Facebook.com/missionquarterlies](https://www.facebook.com/missionquarterlies)).

Iskoristite prednosti misioniskih priča u video-zapisu, koje iznose iskustva ljudi širom sveta, sa posebnim usmerenjem na primaoca misioniskih darova 13. Subote. Ako želite, možete dobiti svu pomoć, da biste mogli uspešno da preuzmete aplikaciju ili posmatrate video klipove onlajn.

Mi postavljamo svake sedmice dodatne slike i zanimljivosti koje možete preuzeti i prikazivati u svom razredu na kompjuteru ili mobilnom telefonu, dok čitate misioniske priče, ili možete odštampati i slikama dekorisati prostoriju subotne škole ili vašu subotnoškolsku tablu.

Dodatna obaveštenja i aktivnosti: U odeljku IZVORI, možete naći nekoliko veb-sajtova koji vam mogu pomoći, kao i dodatni material za vaše misioniske prezentacije. Za dodatne informacije možete me i direktno kontaktirati: mcchesneya@gc.adventist.org

Hvala vam što pomažete da se članovi vašeg subotnog razreda upoznaju sa svojom duhovnom braćom i sestrama širom sveta, i što ih ohrabrujete da učestvuju u misiji Crkve uz pomoć svojih darovanja.

Od srca vam želim obilje Božijih blagoslova!

Endrju Mekšizni, urednik časopisa!

Mogućnosti

Darovi 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljeni za:

- Osnivanje crkve i zdravstveno usmerenog centra uticaja u gradu Aruana u Brazilu.
- Kupovinu zemljišta za crkvu i centar uticaja u Salvadoru u Brazilu.
- Otvaranje omladinskog centra sa školom engleskog jezika u gradu Kusko u Peruu.
- Izgradnju crkve i medicinskog centra u Pukalpi u Peruu.

Građani koji nose Bibliju

PERU | 6. april

Aleksandro Kerar, 52

Aleksandro je prvi put ušao u školu kada je imao 18 godina.

Neki ljudi bi smatrali, da je to prekasno za početak školovanja, ali svi osamnaestogodišnjaci u njegovom selu Čakakolo, krenuli su u prvi razred, početkom osamdesetih godina. Seljani su smatrali da je bolje za njihovu decu da rade na farmi nego da se školuju.

Jedan mladić je doneo radio-aparat u školu, i Aleksandro je pažljivo slušao religiozni radio program, koji je govorio o poslednjem vremenu u kome živi naš svet. Bio je uplašen, ali je želeo da sazna još više o tome.

Njegova želja je bila uslišena posle izvesnog vremena, kada su organizatori evanđeoskih radio predavanja došli u njegovo selo, i u školskoj dvorani organizovali seriju večernjih predavanja. Dok je slušao govornika koji je govorio o

Isusovom skorašnjem dolasku, njegovo srce bilo je ispunjeno radošću.

I ostali meštani uživali su u sastancima. Organizatori su ubrzo otvorili crkvu. Aleksandro i njegovi prijatelji odlazili su na nedeljne crkvene službe, kad god bi mogli da odsustvuju sa svog posla na farmi.

Četvorica crkvenih vođa su zapazili veliko interesovanje meštana za duhovne teme i odlučili su da svakome ko dolazi na predavanja, poklone jedan primerak Biblije. Otišli su u susedni grad Kusko, udaljen 60 minuta vožnje autobusom, u potrazi za Biblijama. Međutim, nisu imali uspeha.

Očajni, što nisu našli Biblije, ovi ljudi prolazili su jednom kaldrmisanom ulicom, i primetili grupu ljudi koja je ulazila u jednu zgradu, a svako je nosio Bibliju. Mислеći da je u zgradi možda knjižara sa velikim brojem Biblija, ovi ljudi ušli su u zgradu. Na njihovo iznenađenje, to je bila zgrada Hrišćanske adventističke crkve, a ljudi su dolazili u subotnu školu.

Ova četvorica ostala su do kraja subotne škole i ostalog dela crkvene službe.

U vezi sa pričom

- Slike povezane sa ovom pričom pronađite na linku: bit.ly/fb-mg.
- Aleksandro, poput mnogih koji žive u seoskim predelima Perua govore kečua jezik. Da bismo napisali ovu priču, bila su nam neophodna dva prevodioca – jedan da prevodi sa kečua na španski, a drugi da prevodi sa španskog na engleski.
- Crkva u Kusku pruža veliku podršku Aleksandru, obezbeđujući hranu, novac i religiozne materijale, za njegove misionerske aktivnosti.
- Pogledajte video prilog o Aleksandru na linku: bit.ly/Alejandro-Qquerar.

Bili su pozvani da ostanu na zajedničkom ručku i na poslepodnevnom proučavanju Biblije. Bili su oduševljeni onim što su saznali, komentarišući, da su bili upoznati samo sa polovinom saznanja o Hristovom drugom dolasku, dok su ovi ljudi u crkvi, poznavali celu sadržinu.

Ova četvorka odlučila je da počne da dolazi na predavanja u adventističkoj crkvi. Ubrzo, zamolili su pastora da im pomogne, da im objasni celokupnu biblijsku istinu, da bi mogli da posvedoče ljudima u svom selu.

Dva vernika Crkve otišli su sa njima u selo i propovedali u njihovoj crkvi narednog dana, u nedelju.

Aleksandro je propustio bogoslužjenje zbog posla na farmi. Njegovi prijatelji su mu rekli, da ne mora da brine, jer je njihova seoska crkva postala hrišćanska adventistička crkva, i naredno bogoslužjenje biće u Subotu.

Aleksandro je otišao u crkvu u subotu, da vidi šta se to dogodilo. Bio je odušev-

ljen novim istinama koje je čuo, uključujući i Božji nalog iz Edemskog vrta o obeležavanju sedmog dana Subote. Ubrzo je postao adventista.

Aleksandro koji je tada imao 19 godina, napustio je školu, da bi se u potpunosti posvetio radu na farmi. Počeo je, svakome ko bi slušao, da svedoči o Drugom Hristovom dolasku.

Njegova ljubav prema Isusu, bila je nagrađena izuzetnim rezultatima. Aleksandro, jednostavani, skromni čovek, sa ograničenim obrazovanjem, osnovao je šest crkava u proteklih 30 godina.

Prvu crkvu je osnovao 1985. godine, ubrzo posle svog krštenja. Obilazeći svoje crkve, ponekad mora da pešači po nekoliko sati. Posredstvom njegovog delovanja, više od 800 ljudi prihvatila je krštenje.

Aleksandro, koji sada ima 52 godine, slavi Boga za te rezultate, ali kaže da prava zahvalnost ide vernim adventistima koji su nosili svoje Biblije i, jednog subotnog jutra išli u crkvu u Kusku.

»Smatram da je veoma važno da uvek imamo Bibliju kada idemo u crkvu, jer će tada drugi ljudi mogu uveriti da smo hrišćani. Da tog dana vernici nisu nosili svoje Biblije, moje selo ne bi nikada saznalo za pravu Crkvu.«

U njegovom selu koje broji 500 ljudi, njih 300 su kršteni vernici Hrišćanske adventističke crkve.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da se u Kusku otvori centar uticaja koji će davati tečajeve engleskog jezika, časove muzike, i druge aktivnosti namenjene deci i mladima. Cilj ovog centra je osnivanje nove crkve u toj gradskoj oblasti. Hvala vam što svojim darovanjima podupirete misiju Hrišćanske adventističke crkve. 🌐

Uplašen od poziva da širi vest

Hugo Sanz, 64

Hugo Sanz bio je uplašen kada ga je pastor zamolio da radi na osnivanju crkve, u delu glavnog grada Paragvaja – Asunsiona, u kome nije bilo adventista.

Sedokosi direktor adventističke bolnice u Asunsionu u kojoj je radio dvadeset godina, Hugo bio je vernik najveće adventističke crkve u gradu, međutim, nikada nije radio sa ljudima izvan crkve.

»Bio sam uplašen, nisam se osećao sposobnim da samostalno vodim crkvu,« rekao je.

Hugo je razgovarao sa svojom suprugom, koja je imala nekog iskustva u radu sa ljudima drugih verovanja, pošto je radila u ADRI. Odlučila je da mu pomogne.

Hugo se molio sedmicama, osećajući veliku krivicu, kada je shvatio da će nova crkva biti osnovana u Nuevoj Sahoniji, u blizini njegovog doma. Složio se da nadgleda osnivanje crkve.

»Ovaj posao sam otpočeo zbog osećanja krivice, ali uz pomoć drugih vernika, uspeli smo. Došli smo na ovo mesto, uvi-

deli potrebe ljudi koji ovde žive, i počeli da radimo.«

Prvi koraci bili su mali. Hugo je iznajmio zgradu, »centar uticaja« i organizovao seminare, poput: tečajeva zdravog kuvanja, seminara za prestanak pušenja, u kojima su mu vernici Crkve, koji su radili u bolnici pomagali. Zajedno sa vernicima Crkve, počeo je da se druži i obilazi ljude.

Glas o novoosnovanom centru u lokalnoj sredini, počeo je da se širi. Jedan vernik je napravio fejsbuk stranicu i postavljao slike sa raznih dešavanja. Adventistička radio stanica Nuevo Tempo reklamirala je aktivnosti centra.

Posle godinu dana, u toku 2015. godine, centar uticaja počeo je da održava redovne sastanke – bogoslužjenja Subotom, pod nazivom, »Jedan dan odvojen od sveta«.

»To je dan, u kome ljudi mogu da zaborave na svoje svakodnevne stresove i usmere se na Bibliju. Zajedno pevamo i proučavamo Bibliju, a ljudi koji su poha-

U vezi sa pričom

- Pogledajte Hugov video klip na linku: bit.ly/Hugo-Sanz.
- Slike povezane sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionska obaveštenja

- U Paragvaju postoji 61 crkva i 95 molitvenih grupa sa 12.519 vernika. Urugvaj ima 31,838,000 stanovnika, što čini odnos od 1 adventiste na svakih 544 stanovnika.
- Prvi adventistički misionar u Paragvaju bio je Lionel Bruking, kolporter, koji je prodavao knjige u gradu Grančako 1892. godine. godine 1900. E. V Šnajder doselio se iz SAD-a sa svojom suprugom. Postoje informacije da je jedan Nemač prihvatio učenje Adventističke crkve, posredstvom časopisa na nemačkom jeziku, koji je dobio od svog brata u Urugvaju.

đali naše zdravstvene seminare shvataju, da se zalažemo za načela zdravlja, jer nas Biblija tome uči. Vremenom, počeli su da izgrađuju svoju zajednicu sa Bogom.«

Dok proučavaju Bibliju, ljudi biva-ju iznenađeni praktičnim zdravstvenim savetima na njenim stranicama. Saznali su da se dobro zdravlje može postići odgovarajućom ishranom, molitvom i mirom u Isusu. Među najcitiranijim biblijskim stihovima su: »Ljubazni, molim se Bogu da ti u svemu bude dobro, i da budeš zdrav, kao što je tvojoj duši dobro.« (3. Jovanova 2. stih); »I mir Božji, koji prevazilazi svaki um, da sačuva srca vaša i misli vaše u Gospodu Isusu.« (Filibljanima 4,7)

Serija krađa prekinula je rad centra u toku 2016. godine. Četiri puta su lopovi

lomili prozore, ulazili u centar i krali elektronske aparate, stolice, stolove. Zbog toga, seminari su bili privremeno održavani u Hugovom domu.

Te iste godine, Adventistička crkva u svetu prikupila je sredstva 13. Subote za pretvaranje centra uticaja u crkvu. Sa dobijenim sredstvima, lokalna Adventistička crkva kupila je zemljište, proširila postojeći centar i poboljšala sistem zaštite.

Novosagrađena crkva i centar uticaja Nueva Sahonija bila je otvorena 2018. godine. Hugo je uz pastora zaduženog za tu crkvu postao vođa crkve laik. On smatra da ne postoji ništa na svetu što bi moglo da ga učini srećnijim.

Radio sam u adventističkoj ustanovi 20 godina, međutim, ovih nekoliko proteklih bile su najsrećnije zato što sam radio sa ljudima u svetu. Radio sam i ranije sa ljudima, ali sa onima koji su već bili u crkvi. A sada, ja se više ne bavim samo pričanjem, već i delovanjem, pokazujući ljudima Božju ljubav na jedan novi način. Osećam da ispunjavam misiju koju je Bog meni namenio.«

Hvala vam što ste prilagali svoja darovanja 13. Subote u toku 2016. godine, koja su pomogla da se osnuje crkva Nueva Sahonija. Hvala vam što svojim darovanjima podupirete misiju Hrišćanske adventističke crkve širom sveta. 🌍

Bez mira u meditaciji

PARAGVAJ | 20. april

Gustavo Havijer Kabaljero, 40

Gustavo je u svom duhovnom traganju počeo da se bavi meditacijom. Duhovni učitelj ga je uveo u jednu prostoriju i rekao: »Ovde će ti se duhovi mrtvih obratiti i daće ti odgovore koji su ti potrebni.«

Gustavo je očajnički tražio odgovore. Noću je slabo spavao, a u toku dana meditirao je dva puta – jedan sat ujutru i jedan sat uveče, da bi se suočio sa svakodnevnim stresom. Meditacija mu je neko vreme pružala mir, ali tada se stres mnogostruko jače vratio.

U prostoriji u kojoj se nalazio, čuo je neobične glasove, viku. Video je ljude koji su se kretali tamo-amo i nestajali. Ličili su na demone.

Videvši njegov strah, duhovni učitelj je rekao: »Ne brini se! Neće te povrediti. Oni će samo ispitati tvoj um i tvoja osećanja.«

Nakon ovog iskustva, Gustavo se osvrnuo na svoj život. Njegovi roditelji su pripadali nekoj drugoj hrišćanskoj denominaciji, a njega su upisali u adventističku školu kada je imao 12 godina, po preporuci nekog suseda. Pokazivao je slabo interesovanje za časove iz Biblije, a njegovo društvo iz susedstva uvelo ga je u krug zavisnosti od alkohola i droge u toku završne godine školovanja.

Gustavo je koristio marihuanu, alkohol i kokain da bi olakšao svoje muke. Međutim, tada je počeo da pati od stalnih glavobolja i mučnina. Otišao je psihologu i zatražio pomoć, a on mu je preporučio istočnu meditaciju.

Gustavo je pronašao duhovnog učitelja u jednom istočnom hramu i naučio da praktikuje meditaciju i jogu. Da bi meditirao, stalno je ponavljao jednu rečenicu na nekom izumrlom indijanskom jeziku. To je trebalo da mu donese smirenje i da njegov um povede na neko mirnije mesto.

U nekom vremenskom periodu, njegov život počeo je da se poboljšava. Međutim, tada je počeo da čuje glasove i viđa utvare, za vreme meditacijskog transa. »Počeo sam da ludim, bio mi je potreban neko da mi pomogne«, rekao je.

Potražio je pomoć od duhovnog učitelja, koji ga je uplašio dovedavši ga na mesto okupljanja duhova umrlih.

U tom trenutku, Gustavo se prisetio da je proučavao Bibliju u adventističkoj

U vezi sa pričom

- Pogledajte Gustava u video klipu na linku: bit.ly/Gustavo-Caballero.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- Pismenost stanovništva u Paragvaju je na višem nivou nego u SAD-u. Svi stariji od 15 godina čitaju i pišu. Paragvaj ima 94% pismenog stanovništva za razliku od SAD-a koje imaju 86%.

školi. Rešio je da učini nešto da bi promenio svoj život, povezoao se sa adventističkim pastorom i jednim psihijatrom iz adventističke zdravstvene ustanove.

Oni su se molili sa njim, savetujući ga da prestane da primenjuje meditaciju i jogu, kao i upotrebu droge. Gustavo je počeo da svake Subote dolazi u crkvu.

Meditaciju i jogu lako je napustio, međutim, sa drogom, prilike su bile mnogo teže. Kako se Gustavo borio, tako se molio da nađe pomoć u Bibliji. Jedne noći u kojoj nije mogao da spava, pozvao se u molitvi na stihove: »Ko se Tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u Tebe uzda.« (Isaija 26,3). »Sve mogu u Isusu Hristu koji mi moć daje.« (Filibljanima 4,13)

Gustavo je predao svoje srce Isusu i bio kršten kada je imao 34 godine. »Tražio sam lek, nekog da mi pomogne da se osećam bolje. U crkvi sam saznao da sam Božje dete. Bio sam oslobođen Njegovim životom i žrtvom.«

Posle krštenja, pronašao je video prezentaciju o »hrišćanskoj meditaciji« i odlučio da to isproba. Tehnike su bile slične istočnoj meditaciji, međutim, ume-

sto ponavljanja mantrane na izumrlom indijanskom jeziku, ponavljao je navode iz Svetog pisma.

Rezultati su ga šokirali. »Izgubio sam kontrolu nad svojim umom, osetio sam energiju u celom telu, čuo sam glasove koji su mi govorili šta treba da radim.«

Gustavo je bio skamenjen, nije mogao da se pokrene, sve dok nije izašao iz transa.

Posle izvesnog vremena, nekoliko starijih prijatelja mu je reklo, da su im glasovi koje su čuli za vreme svojih meditacija rekli, da treba da ga pozovu da meditira kao što je to ranije činio.

Gustavo je odlučio da više nikada ne meditira na taj način. Umesto toga, doneo je odluku da čita Bibliju i da razmišlja o Božjoj reči. Shvatio je da ga je istočna meditacija dovodila na opasna mesta, a da Bog ne odobrava takvu meditaciju. Takođe, postao je ubeđen, da je joga sredstvo kojim sotona deluje.

»Dok primenjujete jogu, osećate se dobro i ne osećate potrebu da čitate Bibliju ili da imate Isusa u svom životu. Mislite da duhovi rade u vama i u vašu korist, i to vam je dovoljno.«

Danas, Gustavo ima 40 godina i radi kao literarni evanđelista i terapeut maser. On je, takođe, aktivni učesnik centra uticaja pri adventističkoj crkvi Nueva Sahonija, projektu koji je nastao od prikupljenih darova 13. Subote 2016. godine.

On iznosi ljudima u svojoj okolini svoje životno iskustvo, svedočeci im da droga i meditacija ne pružaju odgovore.

»Biti pod uticajem droge i meditirati doprinosi da se čovek kratkoročno oseća dobro, ali zatim, biva sve gore i gore. Jedino rešenje je Isus. Jedino kada se molite, osetićete se dobro i doživete pravi mir.« 🌍

Zašto sam rođena?

Grasiyela Museti, 52

Jedna žena je stajala na autobuskoj stanici u glavnom gradu Urugvaja, Montevideu. U svojoj torbi imala je novac za posebnu namenu. Čekala je autobus.

Odjednom, počela je da drhti. Osetila je da se nešto pokrenulo u njoj. Autobus je došao i stao na stanici, međutim, ona se predomislila, prešla je na drugu stranu ulice i ušla u pekaru, kupila je neke kolače.

Kod kuće, suprug ju je dočekao na vratima.

»Zar se već vraćaš?«

»Da, odlučila sam da to ne učinim«, odgovorila je.

Nekoliko meseci kasnije, Grasiyela Museti je rođena.

Njena majka Marija, nikada nije dozvolila da njena ćerka zaboravi taj dan.

Neobično detinjstvo

Grasiyela je odrasla igrajući se među spomenicima na groblju. Kada je imala 1,5 godinu, njena starija osamnaestogodišnja sestra je tragično poginula u požaru u fabrici, u kome je poginulo još dvadesetak ljudi. Svakog dana, majka bi vodila Grasiyelu

na groblje, gde bi oplakivala svoju stariju ćerku. Grasiyela se obično igrala među spomenicima, uzimajući cveće sa onih koji imaju previše i stavljala na one koji nemaju.

Kod kuće, majka bi govorila kada bi neko došao kod njih: »Bog mi je uzeo jednu ćerku i dao mi je ovu umesto nje.« A onda, ispričala bi priču o njenom nećkanju na autobuskoj stanici, i predstavila sve kao smešan događaj u životu. Rekla bi smešeci se: »Grasiyela nije bila planirana da se rodi!«.

Grasiyela se osećala krivom i nesigurnom. Osećala se kao da je zamenila sestru koja je bila svetlost u domu. Nekoliko godina je prošlo i njeni roditelji su se razveli. Kada je napunila 15 godina, rodila je sina. Zatim, njen stariji brat je umro od infarkta. Bratovljeva smrt je potpuno slomila majku. Nekoliko narednih meseci, Grasiyela je svakodnevno pratila majku do groblja.

Nekoliko godina je prošlo i onda je jedini Grasiyelin preostali brat, poginuo vozeći bicikl. Grasiyela nije mogla da saopšti majci tu tragičnu vest. Osećala se kao jedini preživeli iz neke velike tragedije.

Majka je ostarila, a Grasiyela se brinula o njoj do njene smrti. Nekoliko poslednjih godina života, majka je usled pretrpljenog šloga ležala nepokretna u krevetu.

Jednog dana, Grasiyela je uhvatila emisiju radio stanice Nuevo Tiempo (Novo vreme), lokalnu adventističku radio stanicu. Slušajući

program, bila je privučena pastorovim glasom koji je delovao umirujuće.

U isto vreme, slušala je i pastora na drugoj radio stanici, koji je napadao Adventističku crkvu i jednog od njenih osnivača Elen Vajt.

Njegov bes privukao je Grasijelinu pažnju. Odlučila je da pročita neku knjigu od Elen Vajt. Ali, gde da nađe neku njenu knjigu?

Grasijela je tada obilazila knjižare, biblioteke, ali nije mogla da nađe nijednu knjigu.

Jednog dana, njen stariji sin je otišao u neku prodavnicu obuće i primetio knjigu ostavljenu na stolici. Prelistao je, i odlučio da je odnese svojoj majci. »Pogledaj mama, imam nešto što će ti se svideti«, rekao je.

Knjiga od Boga

Grasijela je uzela knjigu, pročitala naslov, »Čežnja vekova« i kada je videla ime autora, počela je da drhti. Bila je to knjiga Elen Vajt.

»Ovo je Božje delovanje u mom životu! On mi je poslao ovu knjigu.«

Od tog trenutka, Grasijela više nije imala nikakvu sumnju u vezi sa Elen Vajt. Pre nego što je počela da čita knjigu, bila je svesna da je Bog poziva da Ga sledi.

Pozvala je radio stanicu Nuevo Tiempo u želji da dobije dodatne informacije. Radio stanica je poslala jednog vernika Crkve, Migela Amara Speranzu da joj drži lekcije iz Biblije.

Ubrzo je bila krštena u La Teha, adventističkoj crkvi, osnovanoj 2016. godine od prikupljenih darova 13. Subote. Ona je danas aktivni vernik crkve i pomaže ljudima iz svoje okoline tako što organizuje proučavanja iz Biblije. Posredstvom njenog uticaja, četvero ljudi je kršteno.

Grasijela se dobrim delom svog života pitala iz kog razloga je rođena. Danas, ona ima odgovor na to pitanje.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Grasijelu na linku: bit.ly/Graciela-Musetti.
- Slike povezane sa ovom pričom možete potražiti na linku: bit.ly/fb-mg.

Misionska obaveštenja

- U Urugvaju funkcioniše 59 crkava, 50 molitvenih grupa sa 7.890 vernika. Na ukupnu populaciju u državi od 3.457.000 stanovnika nalazi se 1 adventista na svakih 438 stanovnika.
- Prvi vernik adventističke crkve u Urugvaju bila je gospođa Huan Rivoir koja je došla sa svojim suprugom 1890. godine. Pre nego što su došli u Urugvaj ovaj braćni par je četiri godine slušao propovedi Elen Vajt u Piedmontu u Italiji.

»Od trenutka kada sam bila u utrobi svoje majke, Bog je radio za mene«, smatra Grasijela. Da se tada moja majka oslobodila mene, ko bi se brinuo o njoj? Ko bi se brinuo o mom ocu koji sada ima 94 godine i leži nepokretan u krevetu?

»Bog uvek kontroliše sve događaje. Ne znam šta je video u meni, ali, spasao me je. Nadam se da ću svedočiti ljudima o Njegovoj ljubavi i pomoći im da odluče da budu Njegovi sledbenici.«

Hvala vam što ste darovima 13. Subote 2016. godine pomogli izgradnju crkve La Teha, koja je od iznajmljene male kuće narasla do velike crkvene zgrade i centra uticaja u lokalnoj sredini. Hvala vam za misionska darovanja koja su pomogla da se ljudi poput Grasijele odazovu Božjem pozivu i predaju Hristu. 🌍

Čeznuti za Bogom

URUGVAJ | 4. maj

Marija Sesilija Freire, 60

Sesilija je bila potpuno skrhana kada je njen suprug otišao od nje.

Imala je 30 godina i borila se sa rakom materice, podnoseći velike bolove. Pitala se da li je njen suprug dobio razvod, zato što zbog bolova nije dozvoljavala da je dotakne mesecima.

Međutim, njena majka je imala drugačije ideje. Razlog za razvod videla je u tome što je njena ćerka odlučila da odlazi u adventističku crkvu. Sesilija je bila krštena nekoliko godina ranije, tokom jedne serije evanđeoskih predavanja, u njenom rodnom gradu, Mercedes u Urugvaju.

Posle svog krštenja, Sesilija je prestala da odlazi na zabave i da upotrebljava alkohol sa svojim suprugom.

»Izgubila si supruga zbog Crkve«, rekla joj je majka.

Na sreću, Sesilija je imala uspešnu hiruršku intervenciju i njen rak bio je uklonjen, ali prestala je da odlazi u crkvu. Da bi odgajila troje dece, morala je da nađe posao. Pošto nije mogla da nađe posao kuvarice sa slobodnim danom Subotom, prestala je da svetkuje Subotu i odlazi u crkvu.

Godine su prolazile, i njena deca su odrasla i zasnovala svoje porodice. Međutim, Sesilija je i dalje osećala gorčinu zbog svog razvoda. Osećaj gorčine je narastao kada je njena majka umrla.

Useliti se u kuću

Negde u to vreme, preselila se u glavni grad Urugvaja, Montevideo, da bi živela sa svojom najstarijom ćerkom, zetom i troje unučadi. Počela je da razmišlja o Bogu i poželela da postoji neka adventistička crkva u njenoj blizini.

Nekako, počela je da sluša radio stanicu Nuevo Tiempo. »Ne znam kako sam počela da slušam ovu radio stanicu. Želela sam da slušam nešto o Bogu, i pronašla sam ovu radio stanicu.«

Jednog dana, dok je tako slušala svoju omiljenu radio stanicu, saznala je da se otvara nova adventistička crkva u blizini njenog doma. Ušla je u adventističku crkvu 1. januara 2017. godine, malo vremena nakon zvaničnog otvaranja. Želela je da otpočne Novu godinu sa Bogom. Želela je, takođe, da bude kršte-

na odmah, međutim, pastor joj je rekao da bi bilo bolje da malo osveži svoje poznavanje Biblije. Bila je krštena 5 meseci kasnije, 18. maja 2017. godine.

»Od tog dana, veoma sam srećna. Bog je promenio moj život. Odvojio me je od života bola i gorčine.«

Znala je da je Bog otklonio njenu gorčinu, kada je počela da se smeje. Čak su i vernici crkve primetili tu njenu promenu, govoreći, »veoma ste veseli!« Odgovarala bi: »Veoma sam srećna!«

Molitva za porodicu

Po svom povratku u crkvu, Sesilija je počela da se moli za svoju ćerku i zeta da prihvate Isusa. Dok se molila, primetila je da je jedan vernik – misionar iz Brazila, tečno govorio engleski. Njen zet, arhitekta, koji nije znao engleski, tražio je profesora engleskog jezika, jer je želeo da ide poslom u inostranstvo.

Uz dogovor sa brazilskim misionarom, Sesilija je rekla svom zetu, da je pronašla u crkvi profesora engleskog jezika.

»Na taj način, dovela sam ga u vezu sa crkvom. Ubrzo se združio sa pastorom i drugima u crkvi, uključivši se u njene aktivnosti.«

Pokazalo se, da je njena ćerka bila teža za prihvatanje Boga. Kad god bi Sesilija pomenula Boga u njenom prisustvu, njena ćerka bi negodovala, govoreći: »Opet pokušavaš da me uvedeš u crkvu!«

Sesilija je rekla svojoj ćerki: »Nije to što ti misliš. Ja samo želim da nakon svoje smrti, kada budem otvorila svoje oči prilikom vaskrsenja ponovo budemo zajedno.«

Ove reči takle su srce njene ćerke. Ona i njen suprug sada proučavaju biblijske lekcije i pripremaju se za krštenje.

»Bog je učinio divne događaje u mom životu«, smatra Sesilija.

U vezi sa pričom

- Pogledajte video klip sa Sesilijom pored kršteničkog bazena, u kome je bila krštena u Goes adventističkoj crkvi, na linku: bit.ly/Cecilia-Freire.
- Slike povezane sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

Brze činjenice

- Reč Guarani indijanaca »Urugvaj« označava »reku šarenih ptica«.
- Nacionalno jelo u Urugvaju je sendvič koji se zove Čivito. Pravi se od tanko sečenog mesa (Čurasko), mocarele, paradajza, majoneza, maslina, tvrdo kuvanih jaja. Poslužuje se u lepinji. Često se jede sa pomfritom.
- Stepen pismenosti stanovništva Urugvaja je 98,1% zahvaljujući besplatnom obaveznom školovanju. U toku 2009. godine, Urugvaj je postao prva zemlja na svetu koja je obezbedila svakom učenicu besplatan bežični pristup internetu i laptop.
- Urugvaj je jedina zemlja Južne Amerike u kojoj je voda sa česme bezbedna za piće.
- Oko 95% električne energije proizvedeno je iz obnovljivih izvora, uglavnom sa vetrenjača.

Sesilija koja danas ima 60 godina ide u Goes adventističku crkvu, koja je izgrađena u Montevideu u Urugvaju darovima 13. Subote 2016. godine.

Hvala vam za vernost u prilaganju sredstava za misiju Hrišćanske adventističke crkve, koja pomaže ljudima poput Sesilije i njene porodice da se pripreme za skorašnji Hristov povratak. 🌍

Biti vatren za Isusa

Miguel Amaro Speranza, 69

Miguel ima 69 godina i pun je energije. Pre izvesnog vremena, prihvatio je poziv prijatelja Iraldina Dina Fernandez, da vodi proučavanja Biblije u Dinovom domu u siromašnijem delu Montevidea, La Teha.

Miguel i Dino drže biblijska predavanja i u domu za stara lica u ovom delu grada, u kome do nedavno nije postojalo adventističko prisustvo.

Nakon godinu dana biblijskog proučavanja, učesnici su bili pozvani na seriju proučavanja o proroku Danilu i Otkrivenju. Posle te serije, 16 ljudi je kršteno.

»Posle ovih predavanja, odlučili smo da osnujemo crkvu.«

Miguel, nekoliko drugih vernika crkve i ovo šesnaestoro novokrštenih vernika iznajmili su kuću i svake Subote organizovali bogoslužjenja.

Broj ljudi koji je dolazio u crkvu rastao je, kako su vernici crkve izlazili na teren i odnosili svojim susedima hranu i odeću. Iznajmljena prostorija postajala je sve tešnja, jer je broj prisutnih stalno rastao.

Vernici su razmišljali kako da prošire zgradu crkve da bi mogla da prihvati još više posetilaca iz lokalne sredine.

Problem je bio rešen kada su adventisti širom sveta pomogli da se kupi crkvena zgrada i centar životnog stila, posredstvom prikupljenih darova 13. Subote 2016. godine.

Miguel je oduševljen novim mogućnostima koje se sada pružaju Crkvi.

»Naš plan je da služimo ljudima u ovom delu grada, uključujući i beskućnike, jer mnogo siromašnih ljudi živi u ovoj sredini«, rekao je prilikom intervjua u crkvenoj kuhinji, u kojoj se održavaju tečajevi o zdravoj ishrani.

Priča broj 2

Ovo Miguelu nije prvi put da nekog dovodi Hristu. On je sa nekoliko vernika crkve El Prado redovno odlazio u naselje napravljeno od kartonskih kutija, u opasnom delu Montevidea.

»Nas petorica držali smo biblijska predavanja svake Subote. Donosili smo hranu ljudima, pokušavajući da zadovoljimo njihove potrebe.«

Vernici crkve pružali su pomoć za 47 odraslih osoba i 90 dece. Sagradili smo veliku kuću u koju su ovi ljudi mogli da se sklone tokom čestih poplava za vreme kišne sezone.

Ljudi iz ovog siromašnog naselja počeli su da dolaze u Adventističku crkvu. Neki među njima su dolazili konjskim zapregama.

»Kao rezultat takvog delovanja, imali smo preko dvadeset krštenja.«

Priča 3

Miguel je 27 godina radio u ADRA-i, a jedno iskustvo pamtiće celog života, kada je beskućnik sa amputiranim nogama zbog dijabetesa, po imenu Valter došao u jedan od ADRA-inih centara u Montevideu.

Valter nije imao hrane ni mesto gde bi se sklonio sa ulice. Miguel je počeo da se sprijateljuje sa njim, i na njegovu želju, počeo sa njim da proučava Bibliju.

Jednog dana Miguel je pripremao subotnu propoved. Valter ga je upitao: »O čemu ćemo slušati iz tvoje propovedi?«

Miguel je objasnio, da mu inspiracija za propoved dolazi sa zalepljene slike na vratima frižidera. Na slici je bilo dete koje je pecalo hranu sa gomile smeća i postavljalo pitanje: »Na šta se ti žališ?«

Otvarajući Bibliju, Miguel je pročitao: »A On im reče: 'Podajte im vi neka jedu'. A oni rekoše: U nas nema više od pet hlebova i dvije ribe; već ako da idemo mi da kupimo na sve ove ljude jela?« (Luka 9,13)

Isus je uputio ovaj poziv, kratko vreme pre čuda sa hlebom i ribama.

Miguel se vratio svom kuvanju, a Valter je brzo pisao na parčetu papira koji je kasnije predao Miguelu i rekao: »Ako ti ovo nečemu koristi, dajem ti za propoved.«

Pročitao je ovu poruku za vreme propovedi. Vernici su bili emotivno pokrenuti. Valter je napisao poruku kao da ju je Isus lično uputio ljudima. U poruci je pisalo: »Vi se žalite, ali pogledajte sebe,

U vezi sa pričom

- Pogledajte Miguela na linku: bit.ly/Miguel-Speranza.
- Pronađite slike u vezi sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mg.

Misionska obaveštenja

- Prva adventistička škola u Urugvaju osnovana je 1908. godine u koloniji Nueva Helvecija, u domu Julija Ernsta, sa Otom Hajdeker kao profesorom. Sadašnji naziv, Urugvajska adventistička akademija koja je osnovana 1944. godine nalazi se u gradu Progreso.

jer oko vas žive ljudi koji su beskućnici, bez hrane i odeće. Vi imate mesto na kome možete da se odmorite i dobijete hranu i odeću.« A zatim, bilo je napisano nešto o njemu samom.

»Imao sam prijatelje koji su pili i zabavljali se sa mnom. Međutim, sada se žale na svoje probleme. Ja im kažem: »Na šta se žalite? Pogledajte mene, ja imam dijabetes, a nemam ni noge.«

Mesecima kasnije, Valter je predao svoje srce Isusu. Kada je izlazio iz kršćeničkog bazena, uzviknuo je: »Hvala ti Isuse!«

Miguel i danas čuje Valterov pobedonosni poklič. Mesec i po posle svog krštenja Valter je preminuo.

»Nadam se da ću ga ponovo videti kada nas naš Nebeski Otac povede kući. Nadam se da ćemo ponovo biti zajedno, kao i sa svima onima sa kojima nas je Bog povezao svojim Jevanđeljem.«

Hvala vam što ste svojim darovanjima 13. Subote podržali kupovinu crkvene zgrade La Teha u toku 2016. godine. 🌐

Rođen da bude misionar

ARGENTINA | 18. maj

Marselo Fernandez

Moja supruga i ja molili smo se 14 godina da dobijemo dete: »Učini ako je Tvoja volja da dobijemo dete ili nam pomozu da usvojimo neko.« Posle serije testova, naš lekar je izjavio da su naše mogućnosti da dobijemo dete, veoma male. Bilo je, takođe, jasno da je proces usvajanja deteta u Argentini veoma težak i obiman.

A onda, pružila nam se mogućnost da radimo u Božjem delu u jednoj zatvorenoj dalekoj zemlji. Pomislili smo tada: »Možda Bog želi da usvojimo dete u nekoj drugoj zemlji.«

Sve kockice su se složile, južnoamerička divizija Hrišćanske adventističke crkve, kojoj pripada Argentina, saglasila se sa našom željom da na pet godina odemo u tu daleku zemlju. Crkvene vođe i vlasti u toj državi dozvolile su naš boravak.

Negde u to vreme, moja supruga je saznala da je ostala u drugom stanju.

Eliza, koja inače ima smisao za humor, postavila je skrivenu kameru da bi snimila moju reakciju, kada mi za vreme doručka bude iznela vest o svojoj trudnoći.

Pružila mi je malu kutijicu, za koju sam mislio da je prazna. A onda, ugledao sam test trudnoće unutra. Izvadio sam ga i pogledao. Bio je pozitivan.

Konfuzna mešavina šoka i sreće me je preplavila. Video snimak je zabeležio da sam izgledao kao zaleđen. Nisam čak ni zagrlio svoju suprugu, samo sam gledao u test u svojoj ruci.

U mom umu se odvijala prava drama: »Zašto sada Bože? Ovo je neočekivani trenutak. Sada će nas državne vlasti odbiti, crkvene vođe, takođe, reći »ne« i Južnoamerička divizija će nas odbiti. Odgajanje deteta biće veoma skupo i ometaće naš misionarski posao.«

Božje savršeno vreme

Međutim, Božje vreme je savršeno. Niko nije prebacio mojoj supruzi zbog trudnoće. Čak su i vlasti u toj državi u odgovoru na našu molbu, napisale: »Nema problema, mi volimo decu.«

Naš sin Ezekijel rodio se tri meseca posle našeg dolaska u tu državu. On je otvorio najmanje 80% vrata ljudi kojima smo sveočili.

Brzo smo uvideli, da lokalni ljudi vole decu. A, ako ste stranac, to je još i bolje. Ljudi će vas zaustavljati na ulici da se slikaju sa vama. Deke i bake koji se šetaju sa

svojim unučićima, prićiće vam i započeti razgovor o roditeljstvu.

Imamo više prilika da sejemo reč Gospodnju, nego što smo ikada mogli da zamislimo. Gde god da se nađemo, ljudi se okupljaju oko Ezekielja.

Preko našeg sina, upoznali smo ljude u našoj zgradi, u supermarketima i parkovima. Pozivamo svoje nove prijatelje na rođendanske proslave i druge svetkovine u našem domu. Mnogi roditelji žele da se njihova deca druže sa našim sinom, i zato se raspituju kada mogu da dođu na lekcije iz subotne škole koje organizujemo za našeg sina.

Jedan bračni par iz naše zgrade koji ima kćer istog uzrasta, često nas posećuje. Poklonili smo njihovoj devojčici dečju Bibliju na engleskom jeziku.

Način na koji se ophodimo prema svom detetu, ima veći uticaj nego što smo ikada mogli da zamislimo. Bog nam je dao dete koje se veoma lepo ponaša. Ljudi mogu da vide da ga često grlimo i da je srećno. Na taj način, oni još bolje uviđaju Božju ljubav.

Izenađenje broj 2

Doživeli smo nešto prekrasno dok smo se radovali prateći kako Bog upotrebljava našeg sina da bi se proslavio. Moja supruga ponovo je ostala u drugom stanju i ubrzo potom, rodila kćer.

Imati sina i kćer, lokalni ljudi smatraju velikim blagoslovom. Ljudi nas zaustavljaju na ulici da bi nam rekli za taj veliki blagoslov. Mi se samo nasmešimo, zahvalimo na lepim rečima i uperimo prst prema Nebu, govoreći, da je Bog Izvor savršenstva i našeg blagoslova.

Kakvo svedočanstvo.

Isus je rekao: »I propovjediće se ovo jevanđelje o carstvu po svemu svetu za

U vezi sa pričom

- Imena ljudi su bila promenjena u priči da bi se zaštitio misionarski rad ove porodice u toj osetljivoj oblasti. Iz tog razloga, nemamo video klip ove sedmice.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mg.

Misionarska obaveštenja

- Argentina ima 606 crkava i 438 molitvenih grupa sa 116,391 članom, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 380 stanovnika u državi.
- Prvi adventisti u Argentini bile su četiri porodice koje 1890. godine su došle u oblast Dijamante Entre Rios iz Tampe u SAD-u. To su bili nemački farmeri koji su bili kolonisti u Rusiji, a postali adventisti dok su živeli u SAD-u.
- U julu 1896. godine, održan je prvi adventistički kamp miting u Krespo Entre Rios na kome je prisustvovalo 150 ljudi.

svedočanstvo svim narodima. I tada će doći posledak.« (Matej 24,14)

Naše svedočanstvo govori više od naših reči. Smatram da Bog želi da budemo živa svedočanstva, i On nam daje priliku da to u dubljem smislu iskusimo.

Bog upotrebljava našeg sina da bi ispunio reči iz Jevanđelja po Mateju 24, i pripremio put za svoj Drugi dolazak. Ja mislim da mali Ezekijel ima više zvezdica na svojoj kruni nego moja supruga i ja.

Osećam se tako blagosloveno, što je Bog nama grešnima pokazao da su Njegov planovi neuporedivo bolji.

Gospod kaže: »Jer misli Moje nisu vaše misli, niti su vaši putevi Moji putevi, veli Gospod.« (Isaija 55,8)

Božji planovi su savršeni. 🌐

Usvojiti dva dečaka

ARGENTINA | 25. maj

Huan i Huanita

Deca su stalno kucala na vrata doma Huana i Huanite u kampu adventističke bolnice u Africi.

Huan i Huanita, bračni par medicinskih volontera iz Argentine, bili su na jednogodišnjoj misiji u Africi. Živeli su od malih dohodaka, ali su uvek rado delili pirinač i drugu osnovnu hranu sa decom koja su im dolazila na vrata.

A onda, na iznenađenje ovog bračnog para, neka od te dece nisu bila gladna, već su se suočavala sa drugim izazovima, sa emocionalnim potrebama.

»Pitali smo se, da li mi zaista pomažemo ovoj deci«, kaže Huan.

Odlučni da budu bliskiji sa decom, ovaj bračni par je otišao u posetu selu u kome je jedan tinejdžer obavljao neobične poslove za njih.

Dom ovog tinejdžera ih je iznenadio. Imao je dva mlađa brata od 3 i 5 godina koji su često ostajali sami. Povrh toga, bila je zima i dečaci su bili bolesni.

Njihov stariji brat nije bio u kući veći broj dana, i zato su misionari odlučili da ga pita-

ju, da li smeju redovno da daju lekove njegovoj mlađoj braći. Znajući da imaju jednu praznu sobu u svom domu pokraj bolnice, odneli su ova dva mala dečaka kod sebe. Pozvali su i nastarijeg brata da bude kod njih deset dana koliko traje tretman.

Kako se zdravlje dečaka poboljšavalo, ovo dvoje misionara je saznalo da oni nemaju oca, a da majka radi negde daleko i ne može da se brine o njima. Huan i Huanita su odlučili da nastave da se brinu o njima.

Ovaj par pomagao je dečacima u osnovnim potrebama, upisao ih je u adventističku osnovnu školu i vodio ih u subotnu školu.

Tokom porodičnih bogoslužjenja, dečaci su slušali biblijske priče, a posebno im se svidela priča o tome kako je Bog izveo svoj narod iz ropstva.

I pored svojih malih godina, dečaci su samoinicijativno želeli da pomognu u kućnim poslovima. Jednog jutra, Huanita se probudila i videla petogodišnjeg dečaka, kako u kuhinji stoji na vrhovima prstiju pored sudopere i pere sudove od poslednjeg obroka.

»Nasmešio se i rekao da zna da je Huanita umorna, želeći da pomogne da ona može duže da se odmara«, kaže Huan.

Vreme je prolazilo, Huan i Huanita su čeznuli da upoznaju majku ovih dečaka. Smatrali su da je verovatno veoma ljupka i ponosna što ima takve plemenite sinove.

Kada se jednogodišnja volonterska služba završila, bračni par je napravio dogovor sa prijateljima da preuzmu brigu o dečacima.

U vezi sa pričom

- Adventistička misija ne objavljuje pravi identitet Huana i Huanite, ili države u kojoj se ova priča odigrala, jer ovaj bračni par obavlja medicinsko misionski posao u osjetljivim delovima sveta. Tražili su od nas da im se prava imena ne pominju da bi izbegli ometanje u svom budućem radu. Iz tog razloga nismo pripremili video klip za ovu sedmicu.
- Pronađite sliku koju je Huan naslikao vezano za ovu priču na linku: bit.ly/fb-mq.

Posle izvesnog vremena, Huan i Huanita su se vratili na novu misiju, i saznali da je najstariji brat, tinejdžer, umro. Majka je preuzela brigu o svojim sinovima.

Huan je pratio majčino kretanje, i došao je u posetu njoj i njenim sinovima.

»Zaista je bilo blagosloveno biti sa njima. Ona je jedna veoma ljupka osoba. Proveli smo neko vreme zajedno u društvu. Dečaci su bili stidljivi, jer je prošlo dosta vremena, a da ih nismo videli.«

Kada se vreme njihove druge misije završilo, bračni par je odlučio još jednom da poseti ponovno okupljenu porodicu. Huan je proveo oko nedelju dana sa njima, izgrađujući prijateljstvo sa majkom, pomažući joj oko pravnih papira i drugih praktičnih stvari. Huanita je morala da ostane na poslu te sedmice, ali im se pridružila tokom vikenda.

Bračni par je poklonio porodici kutiju punu dečijih biblijskih knjiga sa prelepim ilustracijama, Bibliju za svakog na njihovom jeziku i knjigu Elen Vajt »Velika borba.« Organizovali su pod drvetom specijalni čas subotne škole i bogoslužjenje za ljude iz lokalne sredine, a onda se pozdravili sa porodicom.

»Ovo je bio prelepi trenutak, jer smo osećali da se jedno poglavlje u našim životima zatvara. Molili smo se da Gospod zali je seme koje smo posejali.«

Ovo afričko iskustvo u mnogome je taklo srca Huana i Huanite. Primetili su, da Elen Vajt nije bila samo plodni duhovni autor sa proročkim darom, već je imala živu veru, i primenjivala ono što je propovedala, brinula se o deci sa potrebama u sopstvenom domu.

»Za mene ovo iskustvo predstavlja revoluciju u životu. Mnogo puta ćete videti misionare da rade u nekoj sredini, međutim, koliko često donose svoj misionarski posao u svoj dom?«

Misionari koji ovo čine mogu ugostiti anđele koje ne vide, naglašavajući omiljeni navod iz knjige Elen Vajt »Čežnja vekova«.

»Kada otvorite vrata Hristovim predstavnicima koji su u nevolji i koji pate, primete dobrodošlicom nevidljive anđele. Pozivate društvo nebeskih bića. Oni donose svetu atmosferu radosti i mira. Oni dolaze sa hvalom na svojim usnama, a na Nebu se čuje pesma koja joj odgovara. Svako delo milosrđa stvara muziku na Nebu. Otac na svome prestolu nesebične radnike ubraja u svoje najdragocenije blago.« (Čežnja vekova, str. 639 original)

Huan koji je tada imao 30 godina, a danas ima 34 godine, poziva adventiste da budu osjetljivi i da sprovode u svom životu Jevanđelje, donoseći svoj misionarski posao u svoje domove, i uz Božju pomoć, dopiru do srca ljudi.

»Ovo je bilo iskustvo koje menja život«, smatra Huan koji je odrastao u misionarskom domu. »Osećao sam se tada kao da sam postao misionar u misionarskom polju. Više nisam bio dete misionara već i sam misionar.«

Novogodišnja želja

BRAZIL | 1. jun

Beatriz de Žesus Santana, 23

Mladi ljudi su nazdravljali čašama vina, dok su upućivali svoje želje Bogu na dočeku Nove godine, na peščanoj plaži brazilskog ostrva Itaparika.

»Bože želim godinu ispunjenu blagoslovima«, reče jedna osoba.

»Ja želim da budem bogat«, reče sledeći prisutan.

»Ja želim da pronađem pravu ljubav«, reče treći.

Beatriz je slušala svoje prijatelje, dok su iznosili svoje želje na Aruba plaži, popularnom izletištu, koje se nalazilo jedan sat udaljeno trajektom od njenog doma u tromilionskom gradu Salvador.

Razmišljala je o tome kako ispijanje pića i zabava mogu da poboljšaju njen život. A onda je progovorila:

»Ne želim od Boga ništa da tražim. Želim samo da Mu zahvalim za sve što se dogodilo u toku ove godine. Dobila sam stipendiju na univerzitetu, dobro odradila

stažiranje u kompaniji. Tako da su se meni mnoga dobra dogodila.«

U ponedeljak na poslu, Beatriz se nije dobro osećala. Bila je iscrpljena odmorom za vreme vikenda.

Njena šefica, Ana Kristina saosećajno je sela pored nje, izvukla svoj mobilni telefon i pokazala joj trominutni video klip.

Beatriz je pažljivo gledala video klip pastora koji govori o Isusu. Pastor nije govorio poput njenih prijatelja.

Narednog jutra, Beatriz je primila jedan trominutni video klip od Ane Kristine na svom nalogu na WhatsApp-u društvenoj mreži na svom mobilnom telefonu. Sledećeg dana, još jedan video klip je došao. Beatriz je odgledala svaki video i bila zadivljena pastorovim mirnim ponašanjem.

Živela je sa svojim ocem koji je bio razveden od njene majke i koji je mnogo pio. Njih dvoje su se često svađali. Zbog čestih svađa u svom domu, Beatriz je počela da ide na zabave i pije.

Posle nekoliko dana, Beatriz je na guglu saznala sve podatke o pastoru. Saznala je da pastor Ivan Saraiva vodi na adventističkoj televiziji »Novo Tempo« program na portugalskom jeziku »Pisano je«.

Počela je da prati emisiju, proveravajući u svojoj Bibliji da li pastor govori istinu. Bila je zadivljena kada je čula emisiju o Deset zapovesti i sedmom danu Suboti.

U vezi sa pričom

- Pogledajte Beatriz na linku: bit.ly/Beatriz-Santana.
- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.

Misionska obaveštenja

- Brazil ima 9 006 crkava, 8 813 molitvenih grupa sa 1 666 125 vernika, što predstavlja odnos od 1 adventiste na svakih 125 stanovnika.
- 1939 godine osnovano je medicinsko delo u Brazilu osnivanjem klinike Boa Vista, pod upravom drAntonija Alves de Mirande, 1942. godine, klinika je proširena u bolnicu Kasa de Saude Liberdade (adventističku bolnicu u Sao Paulu), pod upravom Dr.Galdina Nunes Vieire, univerzitetskog profesora, koji je napustio svoj posao predavača i posvetio se medicinskom zdravstvenom misioniranju.

Posle tri sedmice proučavanja Biblije uz pomoć TV programa, Beatriz je tražila od Boga da joj oprostí za život koji je vodila do tada. Otvorila je svoje srce Božjem uticaju, i po prvi put poverovala da je On zaista sluša dok Mu se moli.

Tražila je crkvu u koju bi išla. Jedna prijateljica ju je pozvala u jednu crkvu koja je svetkovala nedelju, ali, ona se tada setila četvrte zapovesti o sedmom danu Suboti i pitala zbog čega Crkva njene prijateljice ne izvršava ono što piše u Bibliji.

Ana Kristina je primetila Beatrizino interesovanje za Boga i pozvala je da dođe u kućnu crkvu »Širenja Isusove ljubavi« u kojoj se desetine ljudi okupljaju u malim grupama i proučavaju Bibliju Subotom i drugim danima tokom sedmice.

Beatriz je na prvi pogled zavolela ovu kućnu crkvu. »Ljudi su prilazili da me zagrlje, osećala sam se dobrodošlom. Osetila sam mir.«

Bila je, takođe, iznenađena zbog načina na koji su se ljudi ophodili prema njoj. Pitala se, iz kog razloga se ti ljudi toliko brinu o njoj. »Oni me ne poznaju, a ipak mi zažele, da imam dobar i uspešan dan. Oni žele da saznaju koliko poznajem Bibliju, kako je proučavam. Brinu se o meni iako ne znaju ko sam zaista.«

Dvoje mladih iz crkve Amanda i Vitor počeli su svake Subote da proučavaju Bibliju sa Beatriz. Ona je ubrzo predala svoje srce Isusu i bila krštena u bazenu u dvorištu ispred kućne crkve. Ana Kristina je plakala od radosti kada je prisustvovala tom radosnom obredu.

Danas se Beatriz moli za svog oca, majku i starijeg brata da prihvate Isusa. Njen brat već proučava bibliju uz TV emisiju »Pisano je«.

»Nisam verovala u čuda. Smatrala sam da su nemoguća. Međutim, Bog je izveo pravo čudo u mom životu. Imala sam prazninu u duši koju zabave i piće nisu mogli da ispune. To je bila praznina koju je samo Isus mogao da ispuni.«

Beatriz je proslavila naredni doček Nove godine u domu svog verenika adventiste i njegove porodice. Pili su slatko vino i zahvaljivali Bogu za blagoslove. »Želim da budem bliže Bogu, da ljubav prema Njemu koju osećam u srcu nikada ne prestane.«

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen za preseljenje iz ove iznajmljene kuće i izgradnju veće crkve u kojoj će biti i prostorije za održavanje zdravstvenih seminara i tečajeva o zdravoj ishrani. Hvala vam što prilazete svoja misionska darovanja. 🌍

Brzi odgovor na dve molitve

BRAZIL | 8. jun

Žilberto Ferreira da Silva, 68

Žilberto nikada nije pokazivao interesovanje za Crkvu i nije mogao da objasni samom sebi odakle mu ta iznenadna želja da pročita Bibliju.

Kako nije uspeo da odoli toj želji, ovaj penzionisani menadžer u banci, počeo je da proučava Bibliju na svoj način.

Žilberto je bio zadivljen onim što je čitao. Međutim, neki delovi Biblije zbunjivali su ga, nestrpljivo je čeznuo da dobije neko objašnjenje. Želeo je da mu neko objasni događaje opisane u Bibliji.

Na dočeku Nove godine, odlučio je da prekine porodičnu tradiciju posmatranja vatrometa sa ulica Salvadora, grada na moru sa tri miliona stanovnika.

»Posmatrajte vatromet bez mene, neću ići sa vama ovog puta«, rekao je supruzi i svojoj deci u tinejdžerskim godinama. Žilberto je imao plan. Želeo je da se moli u miru kada njegova porodica ode

iz kuće. Tražio je od Boga da mu objasni Bibliju i otkrije pravu Crkvu.

»Bog je odgovorio na tu molitvu mnogo pre nego na bilo koju drugu molitvu u mom životu«, kaže Žilberto.

Ne znajući, molio se u Subotu 31. 12. Naredni dan 1. januar bila je nedelja.

U ponedeljak, prvog radnog dana u godini, Žilberto je dobio poziv iz banke u kojoj je radio. Direktor banke je želeo da Žilberto dođe i potpiše ugovor za neka uložena sredstva koja je posedovao.

Žilberto je video jednog svog kolegu, i setio se da je taj čovek bio hrišćanin. Posle potpisivanja ugovora, otišao je do stola tog kolege Alvara.

»Alvaro, da li znaš gde mogu da proučavam Bibliju?« Brzo je dodao: »Ali nemoj me upoznavati sa pastorom. Nemoj pokušavati da me obratiš. Ja samo želim da proučavam Bibliju.«

Alvaro je bio adventista, ali Žilberto to nije znao. »Možeš proučavati u Kabuli, misleći na deo grada u kome se nalazila adventistička crkva u koju je odlazio.

»To je daleko, a i prevoz je katastrofalan«, odgovorio je Žilberto.

U vezi sa pričom

- Pronađite slike povezane sa ovom pričom na linku: bit.ly/fb-mq.
- Pogledajte Žilberta na linku: bit.ly/Gilberto-Silva.

Brze činjenice

- Brazil je jedina država u Južnoj Americi u kojoj se govori portugalskim jezikom.

Alvaro je za trenutak zastao razmišljajući, pa je zatim rekao: »Znam pravo mesto. Ljudi proučavaju Bibliju. To nije crkva.«

Narednog dana, u utorak, Alvaro je odveo Žilberta u kuću »Širenja Hristove ljubavi« u kojoj se ljudi okupljaju u malim grupama da pevaju i proučavaju Bibliju. Žilberto se osećao neprijatno da ide nekud gde ne poznaje nikoga, zato je pozvao porodičnu prijateljicu Reginu da pođe sa njim. Njegova supruga je odbila da ide.

Bio je oduševljen biblijskim proučavanjem i pozvao je Reginu da mu se pridruži i za naredni sastanak.

»Dobro, ići ću sa tobom, ali neću otići u crkvu«, odgovorila mu je.

Regina je pratila Žilberta na svakom proučavanju. Često je nosila kupaći kostim ispod svoje odeće, pa je mogla da ode na plažu na kupanje posle proučavanja.

Žilberto je bio kršten na kraju te godine, 31. decembra 2006. godine, dok je Regina bila krštena naredne godine.

»Pogodite ko je bio kršten sa mnom«, reče, dok su mu se oči caklile. »Moja majka.«

Kratko vreme pre svog krštenja, izneo je Radosnu vest svojoj majci, koja je žive-

la sa njegovom sestrom Odetom, adventistkinjom, u seoskom delu Brazila.

»Mama, krstiću se u sestrinoj crkvi«, rekao je.

Deset minuta posle telefonskog razgovora, Žilbertova majka je pozvala i rekla: »Zašto se onda ne bismo krstili zajedno?«

»Da li si spremna za krštenje«, upitao je.

»Svaki dan mi ćerka drži biblijske lekcije. Ne mogu da izgubim ovu priliku da odem u vodu sa tobom.«

Kada se krstila imala je 84 godine, a njen sin 56.

Danas, Žilberto ima 68 godina i jedan je od vođa crkve »Širenje Hristove ljubavi«. Deo darova 13. Subote u ovom tromesečju biće upotrebljen da se izgradi veća crkvena zgrada umesto kućne crkve koja je bila iznajmljivana. U novoj zgradi moći će da se održavaju zdravstveni seminari i tečajevi o zdravoj ishrani.

Žilberto se divi na koji je način Bog odgovorio na njegovu novogodišnju molitvu, da bolje razume Bibliju i pronađe pravu Božju crkvu. Bog je odgovorio u roku od tri dana, dovodeći ga u adventističku kućnu crkvu.

»Na koji način sam došao u ovu crkvu? Ljubav Božja me je dovela. Ali, ono što je na mene uticalo da u njoj ostanem, bila je topla dobrodošlica i to što sam u njoj pronašao okolinu ispunjenu ljubavlju.«

»Smatram da je ova Crkva skršila predrasude koje imaju mnogi ljudi u svetu. Došao sam iz sveta, i mi smo u crkvi krštavali ljude poput mene – doktore, stomatologe, pravnike, osobe koje obično ne bi došle u crkvu. Toplo prihvatamo ljude koji ne žele da odlaze u neku crkvu, i jednom, kada su kršteni, skoro nikada više ne napuštaju crkvu.« 🌍

Od marksiste do adventiste

Marija Palmeira, 70

Marija je bila krštena u 12. godini. Nekoliko godina kasnije napustila je crkvu. Prošlo je 38 godina pre nego što je mogla da odbaci svoje verovanje u marksizam i postane Božji svetionik u svojoj sredini.

»Marksistički ideali zamenili su hrišćanske ideale u mom životu«, kaže Marija, među prijateljima poznata kao Marita.

Marija je odrasla u adventističkom domu, išla u subotnu školu i kao tinejdžerka bila zadužena za omladinsko odeljenje u svojoj crkvi. Međutim, prestala je da odlazi u crkvu kada je neki uvaženi vernik crkve rekao nešto što ju je povredilo.

Marija je utonula u studije sociologije i prigrllila učenje nemačkog filozofa i sociologa Karla Marksa o ljudskim pravima.

Prošlo je 25 godina, udala se, rodila sina, zatim, postala udovica. Preselila se u Montreal, u Kanadu, gde je nastavila svoje post doktorske studije na univerzitetu u Kvebeku.

Dok je tamo boravila, u iznenadnu posetu došli su joj stari prijatelji, brazilski pastor Luis Santana i njegova supruga

Leoni. Pastor Luis bio je na nekoj svadbi u SAD-u i došao do Montreala na nekoliko dana, da obiđe Mariju pre nego se vrati kući. Marija i on bili su u istoj crkvi kao tinejdžeri.

Pastor i njegova supruga svaki dan dolazili su kod Marije. Razgovarali su o Bibliji i o Isusovoj ljubavi. Pozvali su je da se vrati Hristu. Marija je učtivo slušala njihove pozive, ali ostala je u svom uverenju.

Dve godine kasnije, vratila se u Brazil da radi kao predavač na univerzitetu. Supruga pastora Luisa pozivala je Mariju svake sedmice naredne tri godine, da dođe na proučavanje u biblijskoj grupi. Marija je uvek imala spreman izgovor zašto ne može da se odazove.

Jednog dana, pripremajući se za nastavu, primetila je da je Marks napisao svoj prvi manuskript 1844. godine. Setila se tada reči svoje majke da je adventistički pokret nastao 1844. godine, i pitala se, da li je đavo uveo marksizam da bi se suprotstavio adventističkoj poruci.

Uporedila je učenje marksizma sa adventističkim učenjima. Uvidela je da je Marks poučavao ljude da mogu da promene svet svojom silom, dok su adventisti verovali da je Hristos taj koji može da promeni ljude.

Ubrzo posle toga, izjavila je na svom času sociologije, »Verujem da je Isus bio veliki revolucionar, ali nije bio Sin Božji.«

Te noći Marija nije mogla da zaspi.

Narednog dana, jedna studentkinja Dinalva prišla joj je sa suzama u očima.

»Rekli ste pred celim amfiteatrom, da ne verujete da je Hristos bio Sin Božji. Nisam mogla da spavam cele noći. Osećala sam da Bog želi da vam kažem, da to što ste rekli, niste rekli iz punog srca. Ne želite da priznate da verujete u Isusa, zato što ste marksista.«

Marija nije znala šta da odgovori.

Dve sedmice kasnije, sedela je i ručala u restoranu, kada je čula neki hor iz obližnje crkve kako peva pesmu »Maravilhosa Graca« (Predivna milost). To je bila himna koju je pevala u adventističkom horu kao tinejdžerka.

Krišom je ušla u crkvu i sela na poslednju klupu, da sluša pesmu. Nekoliko trenutaka kasnije, Dinalva je ušla u crkvu i došla pravo do Marije. Zagrlila je svoju profesorku i plačući rekla: »Znala sam da ću vas pronaći ovde! Bila sam u kući, hranila dete, i osetila sam jaku želju da dođem na ovo mesto.«

Marija je bila šokirana. Dinalva nije živela blizu ove crkve, a Marija je izabrala restoran daleko od univerzitetskog kampa.

Kada je pesma završena, njih dve su se razile. Ovo iskustvo ubedilo je Mariju, da je Bog želeo da ona proučava Bibliju. Prihvatila je konačno poziv supruge pastora Luisa da dođe na proučavanje.

Marija je proučavala Bibliju sa pastorom i njegovom suprugom deset godina, ali nije mogla da prihvati Bibliju kao reč Božju. Na kraju, pastorova supruga je rekla: »Potrebno je da od Boga zatražiš veru. Ti si izgubila veru. Moliću se za tebe.«

Marija nije želela da ide u crkvu.

U vezi sa pričom

- Marija više voli da je ljudi oslovljavaju njenim nadimkom Marita.
- Pogledajte video klip u kome Marita peva pesmu »Prekrasna milost« u kućnoj crkvi »Širenje Božje ljubavi« na linku: bit.ly/Marita-Palmeira.
- Slike povezane sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mq.

»Zašto ne bismo održavali sastanke u kući«, upitala je pastora Luisa.

Razgovarali su o ideji održavanja sastanaka za ljude koji vole Bibliju, ali ne žele da idu u crkvu. Pastor je zatražio od Marije da nacrtava plan za takvu kućnu crkvu. Crkvene vođe su zatim počele da prikupljaju sredstva za takvu ideju i kućna crkva »Širenje Božje ljubavi« je nastala.

»Širenje Božje ljubavi« je počelo sa 13 ljudi 2004. godine. Do sada je posredstvom te kućne crkve kršteno 200 ljudi.

»Ljudi upoznaju biblijska učenja i ljubav Hristovu, obraćaju se i bivaju kršteni, a onda ih šaljemo u adventističke crkve širom Salvadora, kaže Marija, jedna od vođa ove kućne crkve.

Kućna crkva primiće deo darova 13. Subote ovog tromesečja, biće preseljena iz iznajmljenih prostorija u mnogo veću zgradu, u kojoj će biti mesta za organizovanje zdravstvenih seminara i tečajeva o zdravoj ishrani.

»Imamo i dosta muzičkih tačaka. Mnogštvo malih grupa okuplja se za proučavanje Biblije i molitvu. Zaista smo srećni zbog svega onog što je Bog učinio. Čekamo Njegov skorašnji Dolazak.«

Nezaboravna prosidba

BRAZIL | 22. jun

Gresieli Nasimento, 20

Moja majka i očuh stalno su se svađali u našem domu u Arakažu u Brazilu.

Njihove rasprave postajale su vremenom sve teže i moje detinjstvo bilo je ispunjeno vikom i haosom. Odrasla sam u porodici u kojoj se Bog nije spominjao i nikada nisam bila u crkvi.

Jednog dana kada sam imala 18 godina, jedna tetka puna ljubavi došla nam je u posetu. Bila je zaprepašćena onim što je videla.

»Vaša porodica je zaista lepa, ali, vama nedostaje Bog. Hajdemo u crkvu. Ući ćemo u prvu crkvu na koju naiđemo.»

Izašli smo iz kuće, moja majka, očuh, mlađa sestra, polusestra, polubrat i ja. Prva crkva na koju smo naišli bila je Hrišćanska adventistička crkva. Ušli smo unutra.

Nekoliko mladih ljudi vodilo je neku evanđeosku seriju, a kasnije, dolazili su u naš dom da nam drže lekcije iz Biblije.

Bila sam tada u školi i propustila biblijsko proučavanje. Moja majka, braća i sestre su prisustvovali. Počeli smo svi zajedno da odlazimo u crkvu.

Za kratko vreme mir je ispunio naš dom. Međutim, onda su moji roditelji nastavili da se raspravljaju. Njihove svađe postale su još gore nego što su bile.

Jednog dana, moja majka više nije mogla to da izdrži, samo je otišla. Prestali smo da odlazimo u crkvu. Ja nisam želela da napustim svoju mlađu braću i sestre, tako da sam ostala sa očuhom.

Nekoliko meseci je prošlo, telefon je zazvonio jedne večeri. Dvadeset šestogodišnji biznismen po imenu Rafael rekao je da mu je potrebna sekretarica u firmi i pitao da li bi želela taj posao. Tog dana, bio je u mojoj školi i pitao direktora da mu preporuči nekog učenika. Moj dvanaesto-

godišnji polubrat slučajno je učestvovao u razgovoru i čuo, da sam bila preporučena.

Prihvatila sam posao.

Ubrzo, primetila sam da se moj novi šef nije ponašao kao ostali šefovi. Molio se Bogu pre posla, nije jeo određenu hranu. Jednog dana, dok sam se vozila u njegovim kolima, pustio je muziku koju sam nekada slušala u adventističkoj crkvi. Počela sam da pevušim poznatu pesmu. Rafael me je čuo i upitao: »Da li ti je poznata adventistička crkva?«

Klimnula sam potvrdno glavom.

Rafael je rekao da je adventista, i pozvao me je da odem u crkvu sa njim. Odbila sam, međutim, nastavio je da me poziva, i tako smo jedne Subote otišli zajedno u crkvu. Posle toga, nisam mogla da prestanem da tamo odlazim. Uživala sam u proslavljanju Boga i počela da proučavam biblijske lekcije.

Kada sam saznala za desetak, počela sam da vraćam 10% od svojih prihoda Bogu.

Krštena sam u februaru 2017. godine. Moj dvanaestogodišnji polubrat Ženivaldo kršten je nekoliko meseci kasnije. Moje sestre su uvidele promene u mom životu. Moja odeća više nije bila kao nekada, a i moj rečnik postao je drugačiji. Obe sestre Jasmin 18 i Evelin 15, krštene su zajedno.

Pet meseci posle krštenja, Rafael me je zaprosio i ja sam prihvatila. Sada gradimo novu kuću, a venčaćemo se odmah pošto je sagradimo.

Molim se da moji roditelji upoznaju Boga. Vera braće i sestara kao i moja u Boga je snažna.

Naš život u potpunosti je promenjen.

Način na koji govorimo, prijateljstva sa ljudima, naše odevanje – sve je promenjeno. U crkvi služim u dečjem i muzičkom

U vezi sa pričom

- Pogledajte Gresieli na linku: bit.ly/Grecielly-Nascimento.
- Slike u vezi sa ovom pričom možete naći na linku: bit.ly/fb-mg.
- Pogledajte video klip osmogodišnje devojčice iz Gresielinog subotnoškolskog razreda na linku: bit.ly/Grecielly-class.

Misionska obaveštenja

- Leo B. Halivel bio je prvi pionir koji je otpočeo svoju vrlo dobro poznatu zdravstvenu službu 1931. godine, kada je porinuo u reku Amazon prvi od nekoliko takvih, ručno pravljenih brodića po imenu Luzeiro (Svetlonoša). Ostali brodići napravljeni su kasnije i bili korišćeni u rukavcima reke Amazon. Ovi brodići i dalje pružaju pomoć hiljadama ljudi. Pored deljenja odeće, hrane, medicinska sredstva pružaju rešenje za mnoge bolesti, poput malarije, crevnih parazita, neuhranjenosti, bolesti kože, tropskih bolesti i vađenja zuba.

U julu 1900. godine, iz štampe je izašao prvi broj *O Arauto da Verdade* (Glasnik istine), prvi adventistički časopis izdat na portugalskom jeziku.

odeljenju, dok moje sestre rade u prijemnom odeljenju crkve. Moj brat je isuviše mlad da bi obavljao neku službu u crkvi, učlanjen je u izviđački odred.

Deo darova 13. Subote ovog tromesečja biće upotrebljen da naša crkva u Arakažu dobije novu zgradu, tako da u većem prostoru možemo primati ljude koji svetkuju Subotu.

Hvala vam što podupirete misionska darovanja. 🌍

Umorni misionari

PROGRAM 13. SUBOTE | 29. jun

Reno Aguiar Guera 32 & Natalija Galvao Marinjo Guera

Beleška: Učesnici ne moraju da uče napamet svoje delove govora, već da budu dovoljno upoznati sa materijalom, tako da ne moraju da čitaju sve iz skripte. Uvežbajte celokupni program, tako da učesnici mogu da se oseate prijatno i po potrebi naglase ono što smatraju važnim.

Pogledajte video klip Rena i Natalije na linku: bit.ly/Reno-Guerra.

Pronađite slike u vezi ove priče na linku: bit.ly/fb-mq.

Vrelo amazonsko sunce činilo je njihov posao iscrpljujućim. Pastor Reno i njegova supruga Natalija privezali su svoj brod u marini u zabačenom brazilskom selu Demokracija i pokucali na vrata svakog doma, da razdele pozivnice za seriju evanđeoskih sastanaka.

Zatim su ovo dvoje misionara pešačili 45 minuta blatnjavim putem, da bi stigli do drugog sela, gde su, takođe, pozivali ljude na seriju predavanja. Tri biblijska radnika su im pomogla da posete domove u još dva druga sela.

Misionari su ovo radili svaki dan za mesec dana koliko je trajala evanđeoska serija u centru lokalne seoske zajednice pod otvorenim nebom u Demokraciji.

Mnogi ljudi su dolazili na predavanja, vozeći se u tovarnom delu tri iznajmljena pohabana pikapa koje su misionari obezbedili.

Drugi ljudi su pešačili. Međutim, samo nekoliko meštana iz Demokracije dolazilo je na svakodnevne sastanke na kojima je bilo oko 150 posetilaca.

Kako su sastanci ušli u drugu sedmicu održavanja, Reno i Natalija postali su umorni. Duga jutarnja pešačenja i naizgled ravnodušnost meštana obeshrabrila je misionare.

Neki ljudi su im prebacivali da sa svojim svakodnevnim posetama deluju kao prodavci koji idu od vrata do vrata

Drugi su bili sumnjičavi prema adventističkoj crkvi koja je počela da se gradi, za koju je Reno angažovao ljude.

Meštani su pripadali jednoj verskoj denominaciji koja svetkuje nedelju i zabrinuto su pričali o porodicama koje su se podelile u susednom selu.

➤	Početna pesma	»Glas Jevanđelja čuje se« <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 117.</i>
➤	Dobrodošlica	Vođa subotne škole
➤	Molitva	
➤	Program	»Umorni misionari«
➤	Dar	
➤	Završna pesma	»Bog vodi me to pevam sad« <i>Pesmarica Hrišćanske adventističke crkve, br. 188.</i>
➤	Završna molitva	

Meštani nisu želeli podele u selu.

Posle jednog posebno zamornog dana, Reno i Natalija su se srušili od iscrpljenosti na svom brodu.

»Zašto smo ovde? Ovo misionarsko polje ne izgleda zrelo. Izgleda kao da niko ne želi da prihvati Bibliju«, rekao je Reno.

»Ne želim više da radim ovaj posao«, rekla je Natalija. »Ja volim ovaj poziv, ali ovi ljudi ne žele da prihvate istinu.«

U očajanju, Natalija je otvorila biblijski program na svom mobilnom telefonu i pritisla dugme da nasumično odabere jedan biblijski tekst.

»Gospode, pokaži nam zašto smo ovde«, pomolila se.

»A dobro činiti da nam se ne dosadi; jer ćemo u svoje vrijeme požnjeti ako se ne umorimo.« (Galatima 6,9)

»Ovo je odgovor na molitvu«, uzviknula je Natalija.

Narednog dana, jedna sredovečna žena je uzvikivala na sav glas od radosti, kada su se Natalija i Reno zaustavili ispred njenog doma sa pozivnicom za predavanje.

»To je moja crkva«, rekla je pokazujući na logo adventističke crkve koji se nalazio

na pozivnici. »Ovo je moja Crkva već četiri godine, i želim da budem krštena.«

Misionari su saznali da je žena gledala »Novo Tempo«, TV program protekle četiri godine i molila se za propovednika koji će doći u njeno selo, poput onih misionara.

Ova žena bila je među 50 krštenih ljudi nakon završetka serije predavanja u decembru 2017. godine.

Među krštenicima bile su i dve sestre, Fransijen 19 i Delsijen 16, koje su počele da dolaze na predavanja, kada su misionari čitali obećanja iz Biblije. Roditelji ovih sestara branili su im da idu na ta predavanja, ali one su ipak dolazile.

»Naš otac ne prihvata našu veru, i nije želeo da danas budemo krštene, tako da smo došle same.« Fransijen je rekla u video klipu, da je Reno presudio, ohrabrujući ih da se krste.

»Naša baka je došla u naš dom prošle večeri da razgovara sa našim ocem. On je tada rekao, da ako se krstimo, tući će nas. Međutim, čak iako naša porodica ne prihvata našu veru, mi ćemo i dalje želiti da budemo sa Isusom.«

Dok je slušao sestre koje su govorile o novootkrivenoj veri, Reno se podsetio svog obeshrabrenja samo nekoliko sedmica ranije.

»Tada sam mislio da niko ne želi da prihvati Bibliju, ali Bog je i tada radio u srcima ljudi.«

Meštani koji su strahovali da bi nova Crkva mogla da stvori jaz među ljudima, promenili su svoja mišljenja.

»Ovo je potpuno drugačija Crkva«, rekao je jedan. »Vi se brinete o nama i ne želite da unosite podele među ljudima u zajednici«, dodao je drugi.

Selo Demokracija bilo je zadnje mesto u kome su bila održavana evanđeoska predavanja organizovana 2017. godine, od strane pastora »Amazonia de Esperanca« (Nada za Amazon), brodske crkve, koja je nastala 2016. godine kao projekat iz darova 13. Subote.

U toku 2017. godine, Reno je krstio 286 ljudi i osnovao tri crkve, za vreme prve godine delovanja brodske crkve.

Brod ima salu za sastanke sa erkondišnom, projektorom i zvučnim sistemom, koja može da primi 150 osoba, i putuje rekom Amazon obilazeći izolovana sela.

Zbog izrazito blatnjave obale za evangelizaciju u Demokraciji nije bio korišćen brod.

Nakon iskustva u Demokraciji Reno i Natalija su shvatili da obeshrabrenju nema mesta u adventističkom delu.

»Nismo mi ti koji obavljaju posao. Bog je Taj koji priprema ljude i pre nego što mi dođemo. Mi nemamo razloga da se brinemo, jer Bog priprema ljude u amazonskoj džungli putem televizije i drugih sredstava.«

»Gospod je taj koji čini sve, a mi smo samo oruđa koja vodimo ljude do Njega. Zahvalna sam Bogu svaki dan za naš posao«, kaže Natalija koja je napustila posao pravnika da bi postala misionar.

Ovaj bračni par izražava zahvalnost vernicima crkve širom sveta što su učestvovali u obezbeđivanju sredstava za kupovinu broda crkve, preko darova 13. Subote četvrtog tromesečja 2016. godine.

»Ova brodska crkva je Božji način spasavanja ljudi zaboravljenih od političkih, ekonomskih i zdravstvenih sistema. Međutim, Bog nije zaboravio te ljude«, smatra Reno.

Seljani čekaju na misionare, jer žele da upoznaju Isusa. Isusu je potrebna samo jedna osoba koja je spremna da kaže: »Ovde sam, pošalji mene.«

(Prilaganje darova uz pratnju instrumentalne muzike)« 🌐

Budući projekti 13. Subote

Projekti koji će biti u žiži ovog tromesečja dolaze iz Južnopacifičke divizije Generalne konferencije Hrišćanske adventističke crkve:

- *Spasimo 1.000* prstiju je kampanja koja se zasniva na prevenciji amputacije nožnih prstiju, delovanjem zdravstvenih službi u Fidžiju, Vanuatuu, Solomonskim ostrvima, Samoi, Američkoj Samoi, Kiribatiju i Tongi.
- Izgradnja TV i radio studija u Tongatapi na ostrvu Tonga.
- Proizvodnja trinaestodelne animirane dečije serije »Danilove dečje priče«, namenjene deci uzrasta od 8-12 godina. Serija prati avanture Danila i njegova tri druga u Australiji.

Izvor informacija za čitaoce

Za više informacija o raznovrsnom kulturnom nasleđu Argentine, Brazila, Paragvaja, Perua, Urugvaja (JAD), obratite se svojoj lokalnoj biblioteci ili putničkoj agenciji ili ambasadi željene zemlje. Ukucajte naziv zemlje u vašem internet pretraživaču.

Sledeći veb-sajtovi mogu biti od koristi:

Argentina: government website argentina.gob.ar

Lonely Planet bit.ly/LPUruguay

Brazil: government website bit.ly/BrazilGov

Brazil Travel Information bit.ly/BrazTrav

Paraguay: government website bit.ly/ParGov

World Travel Guide bit.ly/WTGParaguay

Peru: government website peru.gob.pe

Visit Peru <http://bit.ly/Visit-Peru>

Uruguay: government website portal.gub.uy

BBC Country Profile bit.ly/UruguayBBC

Seventh-day Adventist

South American Division bit.ly/SADiv

Argentina Union Conference ua.adventistas.org

East Brazil Union Mission ulb.adventistas.org

North Brazil Union Mission unb.adventistas.org

Northeast Brazil Union Mission uneb.adventistas.org

South Brazil Union Conference usb.adventistas.org

West Central Brazil Union Mission ucob.adventistas.org

Paraguay Union of Churches Mission up.adventistas.org

North Peru Union Mission upn.adventistas.org

South Peru Union Mission upsur.adventistas.org

Uruguay Union of Churches Mission uu.adventistas.org

Adventistički Misionski DVD je besplatan prilog časopisu u kome se mogu videti priče iz zemalja o kojima smo govorili, kao i o Svetskoj misiji Adventističke crkve. Pitaj vođu subotne škole da ti napravi jednu kopiju DVD-a ili idi na www.AdventistMission.org www.AdventistMission.org/dvd.

Misionski časopis i na društvenoj mreži fejsbuk. Čitajte, komentarišite, šerujte, lajkujte naše priče na www.facebook.com/mission-quarterlies.

Sredstvo za ostvarivanje cilja

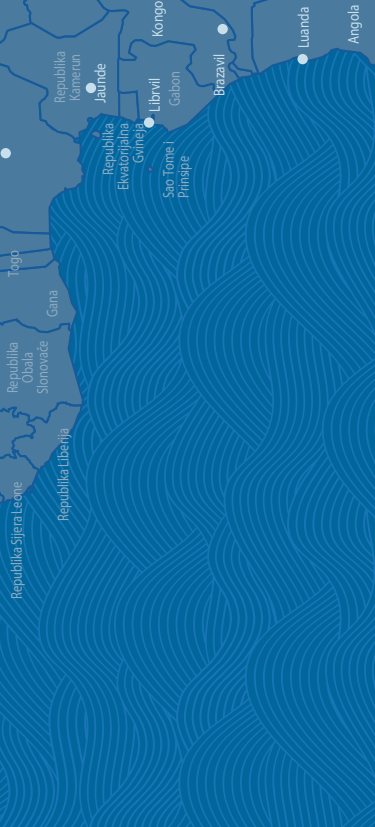
Pomoći će da se usmeri pažnja na svetsku misiju i poveća sedmično misionско darovanje. Usredsredite svoju pažnju na svetsku misiju i povećajte sedmična misionска darovanja. Zatražite od vašeg Odbora subotne škole da vam postavi cilj misionских darovanja. (Postavite malo viši cilj nego što je bio za prošlo tromesečje, podelite sumu na 14 delova – (12 redovnih tromesečnih delova i 2 dela za trinaestu Subotu). Pokažite nedeljni grafikon progressa prema postavljenom tromesečnom cilju. Podsetite vernike, takođe, da aktivnosti svetske Crkve zavise od sedmičnih misionских darova subotne škole. Dvanaeste Subote, podnesite izveštaj o misionском daru prikupljenom tokom tromesečja i podsetite članove subote škole da pripreme svoje darove za trinaestu Subotu za narednu sedmicu. Ovo obaveštenja o prikupljenim sredstvima ohrabriće mnoge da nastave da prilažu svoja misionска darivanja.

Prevod: Dejan Majstorović

Lektura: prof. Tomislav Stefanović

Priprema: Odeljenje za Subotnu školu Jugoistočne evropske unije,
www.subotnaskola.org

Izdaje: TIP Preporod, Beograd

JUŽNOAMERIČKA DIVIZIJA

UNIJE	CRKVE	GRUPE	VERNIŠTVO	POPULACIJA
Argentina	606	438	116,391	44,293,000
Bolivija	424	702	116,480	11,146,000
Centralni Brazil	1,181	845	264,059	45,042,612
Čile	677	339	102,481	18,374,000
Istočni Brazil	1,061	1,534	206,881	16,586,989
Ekvador	278	416	58,865	16,777,000
Severni Brazil	1,657	1,393	291,905	16,295,989
Severni Peru	1,340	1,749	209,891	15,925,368
Severoistočni Brazil	989	1,464	213,683	33,361,049
Severozapadni Brazil	952	776	170,188	7,233,424
Paragvaj	61	95	12,519	6,811,000
Južni Brazil	1,153	968	185,557	30,305,551
Južni Peru	1,155	1,478	191,293	15,912,632
Jugoistočni Brazil	1,306	1,097	207,719	41,820,828
Urugvaj	59	50	7,890	3,457,000
Zapadno-centralni Brazil	707	736	126,133	17,210,560
Ukupno:	13,606	14,080	2,481,935	340,553,000

PROJEKTI

- 1 Osnivanje crkve i zdravstvenog centra u Pukalpi, Peru
- 2 Otvaranje društvenog centra za mlade sa školom engleskog jezika u Kusku, Peru
- 3 Osnivanje crkve i zdravstvenog društvenog centra u Aruani, Brazil
- 4 Kupovina zemljišta za kupovinu crkve i društvenog centra u Salvadoru, Brazil